

Middelheimmuseum verwerft nieuwe sculptuur Camille Henrot

Het Middelheimmuseum verwerft deze zomer de fonteinsculptuur *Adrift* (2023) van Camille Henrot (Parijs, °1978). De Franse kunstenares, die vorig jaar een solotentoonstelling had in het kunspark, creëerde dit nieuwe kunstwerk specifiek voor en in nauwe samenwerking met het museum. Het Middelheimmuseum is het eerste Vlaamse museum dat werk van Henrot verwerft voor de collectie, dankzij de steun van zijn vriendenvereniging, de Middelheim Promotors.

Water als vorm en thema

Adrift (2023) is opgevat als fonteinsculptuur waarbij bronzen figuren in relatie staan met verschillende waterstralen. Door het element water te integreren in haar installatie, als vorm én onderwerp van het werk, vraagt de kunstenaar aandacht voor het belang van water voor het fysiek en mentaal welzijn van de mens. De sculptuur vormt een ode aan de manier waarop water deel uitmaakt van ons dagelijks leven, in een tijdperk waarin de harmonieuze relatie tot water op onze planeet geen vanzelfsprekendheid meer is.

De vloeibaarheid van water, net als van het brons dat gegoten werd, symboliseert het veerkrachtige menselijke vermogen tot aanpassing, verandering en verbinding. Water heeft ook een louterend effect: water lest dorst, wast vuil weg, het is een krachtige bron van energie en een essentieel onderdeel van belangrijke rituelen zoals reinigen of dopen. Het menselijk lichaam bestaat voor 60 % uit water en is fundamenteel afhankelijk van voldoende water.

Water in een huiselijke omgeving

Ook in onze omgeving is water een belangrijke bron van ontspanning en recreatie. In *Adrift* (2023) verbeeldt Henrot het belang van water voor specifiek onze huiselijke omgeving. Dit huishoudelijke leven kan soms complex aanvoelen, wanneer we de puzzel van alle professionele en persoonlijke engagementen moeilijk gelegd krijgen, of als er iets misloopt in de communicatie tussen gezinspartners.

Dat we daar ook wel eens mee in de knoop geraken, is te zien in de twee figuren van de sculptuur die zichzelf of elkaar uitwringen. Henrot verwijst hiermee naar de Engelse uitdrukking *'to drown in a glass of water'* (overweldigd zijn) en *'trying to wrap your head around it'* (iets proberen te begrijpen). Dat zie je ook terug in de vreemde vorm van het hoofd van het amorfe personage. Toch blijft *Adrift* (2023) een beeld met een heel positieve boodschap, en is het een ode aan de tragikomedie die het leven soms is.

Geconcipieerd voor het Middelheimmuseum

Camille Henrot concipieerde *Adrift* (2023) specifiek voor het Middelheimmuseum. Het kunstwerk kan de eigenheid van het museum verder versterken. De sculptuur gaat bewust in dialoog met het ontwerp van het omringende landschap in het parkdeel Hortiflora, en brengt daardoor de beleving van het aanwezige water onder de aandacht.

Het nieuwe werk wordt gecreëerd in nauwe samenwerking met de kunstenaar, waardoor het Middelheimmuseum het in première kan voorstellen. Middelheimmuseum is het eerste Belgische museum dat werk van haar verwerft voor de collectie, dankzij de steun van zijn vriendenvereniging, de Middelheim Promotors. De introductie van het werk in de collectie volgt op een solotentoonstelling van de kunstenaar in het Middelheimmuseum. De tentoonstelling 'Camille Henrot — Wet Job' liep van 28 mei tot 23 oktober 2022.

Henrot is een meester van de hedendaagse beeldhouwkunst. Ze toont aan dat een traditioneel materiaal als brons aan actualiteit niets heeft ingeboet. Haar toepassing van het concept vloeibaarheid kan in de context van de Middelheimcollectie ook gelezen worden als een door elkaar vloeien van de categorieën man en vrouw, mens en dier, natuur en cultuur. Op die manier gaat het werk in dialoog met de rest van de collectie en de parkomgeving.

***Adrift* (2023) in het oeuvre van Henrot**

De praktijk van de Franse kunstenaar Camille Henrot beweegt zich tussen film, schilderen, tekenen, beeldhouwkunst en installatie. Haar werken verbinden universeel menselijke thema's met het persoonlijke. Steeds vraagt de kunstenaar zich af wat het voor ons betekent om tegelijk privépersoon te zijn, én verbonden met een mondiale gemeenschap. Zo pakt ze uiteenlopende onderwerpen aan zoals culturele antropologie, literatuur, psychoanalyse, sociale media, zelfhulp en online tweedehandsmarktplaatsen.

Henrot is geïnteresseerd in de confrontatie van emotionele en maatschappelijke kwesties en hoe ideologie, globalisering en nieuwe media op elkaar inwerken. Informatiedistributie en interpersoonlijke verbindingen veranderen in onze tijd van vorm aan een razend tempo. Hoe gaan we om met de structurele flexibiliteit, de onzekerheid en soms ook angst die daarmee gepaard gaat? Hoe zorgen we in deze context voor elkaar?

Over de kunstenaar

Camille Henrot werd geboren in 1978 in Parijs en woont en werkt in New York en Berlijn. Zij wordt internationaal erkend als een van de meest toonaangevende beeldende kunstenaars van dit moment. Dit weerspiegelt zich in een indrukwekkende lijst van prijzen, internationale tentoonstellingen en de vertegenwoordiging van haar werk in de toonaangevende internationale collecties.

Een fellowship in 2013 aan het Smithsonian Institute resulteerde in haar film *Grosse Fatigue*, waarvoor ze de Zilveren Leeuw won op de 55e Biënnale van Venetië. Ze kreeg ook de Nam June Paik Award 2014 en de Edvard Munch Award 2015.

De ideeën van *Grosse Fatigue* werkte ze uit in haar veelgeprezen installatie *The Pale Fox* (2014) in de Chisenhale Gallery in Londen. De tentoonstelling reisde verder doorheen Europa, waaronder Kunsthal Charlottenborg (Kopenhagen), Bétonsalon – Centrum voor kunst en onderzoek (Parijs) en Westfälischer Kunstverein (Münster). In 2017 kreeg Henrot carte blanche in het prestigieuze Palais de Tokyo in Parijs, waar ze de grote tentoonstelling *Days Are Dogs* presenteerde.

Henrot heeft aanvullende solotentoonstellingen gehad in het New Museum (New York), Schinkel Paviljoen (Berlijn), Kunstmuseum van New Orleans, Fondazione Memmo (Rome) en Tokyo Opera City Art Gallery (Japan). Recente solotentoonstellingen waren o.a. in Kestner Gesellschaft (Hannover), Art Sonje (Seoul, 2020), de National Gallery of Victoria (Melbourne, 2021), en Middelheimmuseum (2022). Henrot nam ook deel aan de Biënnales van Lyon, Berlijn en Sydney.

Haar werk is vertegenwoordigd in de volgende private en publieke collecties:

- François Pinault Foundation (Venetië)
- Musée National d'Art Moderne, Centre Pompidou (Parijs)
- Musée d'Art Moderne de la ville de Paris (Parijs)
- MoMA (New York)
- Hirshhorn Museum and Sculpture Garden (Washington)
- Hara Museum (Tokyo)
- Caja de Burgos (Barcelona)
- LACMA (Los Angeles)
- MCA (Chicago)
- NMNM (Monaco)
- Fonds de dotation Famille Moulin (Parijs)

Camille Henrot wordt vertegenwoordigd door:

- Hauser & Wirth Gallery
- Galerie kamel mennour (Paris)